

prima instanță: R. Mazureț
instanța de apel: E. Ababei, G. Polivenco, A. Garbuz

dosarul nr. 3ra-87/15

Î N C H E I E R E

21 ianuarie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul Iulia Sîrcu
Judecătorii Iuliana Oprea, Iurie Bejenaru,

examinînd chestiunea admisibilității recursului declarat de „Transbal-Nord”
Societate cu Răspundere Limitată,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu
Răspundere Limitată „Transbal-Nord” împotriva Președintelui r-lui Ocnîța Ion
Tomai, intervenient accesoriu Întreprinderea Individuală „Iulia Scripnic”,
intervenient accesoriu Comisia raională Ocnîța pentru organizarea transportului
auto suburban de călători și bagaje privind contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 23 septembrie 2014, prin care a
fost respins apelul declarat de „Transbal-Nord” Societate cu Răspundere Limitată
și menținută hotărîrea Judecătoriei Ocnîța din 13 februarie 2014,

c o n s t a t ă

La 04 octombrie 2013 reclamantul SRL „Transbal-Nord” a depus cerere de
chemare în judecată împotriva Președintelui r. Ocnîța, intervenient accesoriu ÎI
„Iulia Scripnic”, intervenient accesoriu Comisia raională Ocnîța pentru organizarea
transportului auto suburban de călători și bagaje privind anularea pct. 1 din
Dispoziția nr. 60 din 02.05.2013 „Cu privire la atribuirea dreptului de deservire a
rutei regulate suburbane „Ocnîța-Verejeni” (cursa tur 09.00, retur 09.50) și
obligarea pîrîtului să emită Dispoziție prin care a atribui dreptul de deservire a rutei
suburbane „Ocnîța-Verejeni” (cursa tur 09.00, retur 09.50), lui SRL „Transbal-
Nord”.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat, că la data de 02.05.2013
Președintelui r-lui Ocnîța, a emis Dispoziția nr. 60 „Cu privire la atribuirea
dreptului de deservire a rutei regulate suburbane „Ocnîța-Verejeni” (cursa tur
09.00, retur 09.50), punctul 1 al Dispoziției date fiind adoptate ilegal cu încălcarea
prevederilor art. 17, 18, 19 al. (2) al Regulamentului transporturilor auto de
transporturi și bagaje, aprobat prin hotărîrea Guvernului nr. 854 din 28.07.2006.

De asemenea reclamantul a mai indicat, că la concursul pentru atribuirea dreptului de deservire a rutei au prezentat la comisie cereri, doi agenți economici transportatori SRL„Transbal-Nord” și Î.I.„Iulia Scripnic”.

Reclamantul a mai indicat, că în urma modificărilor legii, agentul transportator trebuie să dispună obligatoriu de bază materială autorizată, de care nu dispune Î.I. „Iulia Scripnic”, astfel conform evaluării punctajului SRL„Transbal-Nord” trebuia să învingă în concursul pentru deservirea rutei regulate sus nominalizate.

Din motiv că reclamantul dispune de bază tehnică materială, concurentul Î.I. „Iulia Scripnic” nu a depus în bugetul statului așa sumă cum a depus reclamantul și la ultimul activează cinci unități de transport, una fiind de rezervă, astfel suma impozitului urma să fie împărțită la 5 unități dar nu la 6 unități cum a făcut comisia.

Prin hotărârea Judecătorei Ocnîța din 13 februarie 2014 cererea de chemare în judecată înaintată de către SRL „Transbal-Nord” împotriva Președintelui r-lui Ocnîța Ion Tomai, intervenient accesoriu Î.I. „Iulia Scripnic”, intervenient accesoriu Comisia raională Ocnîța pentru organizarea transportului auto suburban de călători și bagaje privind contestarea actului administrativ s-a respins ca tardivă (f.d.161-165).

La data de 10.03.2014 apelantul SC„Transbal-Nord” a declarat apel împotriva hotărârii Judecătorei Ocnîța din 13.02.2014, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii (f.d.156-160).

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 23 septembrie 2014 a fost respins apelul declarat de SRL „Transbal-Nord” și menținută hotărârea primei instanțe (f.d. 201-202).

Instanța de apel, verificînd legalitatea hotărârii instanței de fond, a constatat că la data de 02 mai 2013 de către Președintele raionului Ocnîța a fost emisă Dispoziția nr. 60 „Cu privire la atribuirea dreptului de deservire a rutei regulate suburbane „Ocnîța-Verejeni” (cursa tur 09.00, retur 09.50), agentului transportator Î.I. „Iulia Scripnic” (f.d.14).

La data de 22 mai 2013 reclamantul SC„Transbal-Nord” s-a adresat cu cerere prealabilă către Președintele Consiliului raional Ocnîța (f.d.15). Reclamantul neprimind răspuns la cererea prealabilă, a depus cerere de chemare în judecată la data de 04 octombrie 2013. (f.d. 2).

Prin hotărârea judecătorei Ocnîța din 13 februarie 2014 cererea de chemare în judecată înaintată de către SRL„Transbal-Nord” s-a respins ca tardivă, termenul fiind invocat de către pîrît.

Instanța de apel a respins argumentul apelantului că cererea de chemare în judecată a fost depusă în termenul stabilit de lege, deoarece prima cerere de chemare în judecată a fost scoasă de pe rol, pe motiv că a fost indicat greșit pîrîtul – se respinge, deoarece conform încheierii judecătorești din 03.10.2013 procesul civil a fost încetat în legătură cu renunțul reclamantului la acțiune, temei de drept fiind indicat art. 265 lit. c) CPC. La fel acest argument a fost respins pe motiv, că nu poate constitui temei de a considera cererea de chemare în judecată ca depusă cu respectarea termenului de prescripție.

Potrivit art. 17 din Legea contenciosului administrativ termenul de adresare în instanța de contencios administrativ este de 30 zile, în cazul în care legea nu dispune altfel, or dreptul depunerii acțiunii pentru a reclamantul „Transbal-Nord” SRL a fost la data de 22.06.2013 (actul administrativ emis 02.05.2013, cererea prealabilă la 22.05.2013), pe cînd acțiunea a fost depusă la data de 04.10.2013 (f.d.14-15).

Astfel, prima instanță corect a stabilit circumstanțele de drept al litigiului, a apreciat probele în conformitate cu art. 130 CPC, adoptînd o hotărîre legală și întemeiată, iar argumentele din cererea de apel s-au respins ca fiind declarative.

La 21 noiembrie 2014 „Transbal-Nord” SRL a depus recurs, solicitînd admiterea recursului și casarea hotărîrilor judecătorești, cu pronunțarea unei noi hotărîri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului s-a invocat că instanța de apel nu a luat în considerație, toate împrejurările, care au stat la baza adresării în instanță și mai mult ca atît, că dosarul civil nr. 3-1/14 din 13.02.2014 izvorăște din dosarul civil nr. 3-37/13 și dosarul civil nr. 3-25/13. Așadar, acțiunea a doua izvorăște din prima acțiune și nu poate fi examinată aparte. În cazul de față sunt prezente mai multe circumstanțe legale și anume: prima adresare în instanța de judecată de către „Transbal-Nord” SRL pe faptul indicat mai sus a fost la 25.06.2013, dar nu cum este indicat în decizia Curții de Apel Bălți, că prima adresare este la 04.10.2013.

Instanța nu a luat în considerație materialele cauzei civile nr. 3-25/13 pe cererea de chemare în judecată înaintată la 25.06.2013 de către „Transbal-Nord” SRL împotriva Dispoziției nr. 60 din 02.05.2013 a președintelui Consiliului raional Ocnîța Ion Tomai, care se păstrează în judecătoria Ocnîța.

Se arată că cauza civilă nr. 3-25/13 a fost încetată din cauza, că în procesul examinării în fond a cauzei, sa stabilit, că nu este corect indicat pîrîtul Președintele Consiliului raional Ocnîța Ion Tomai, dar trebuie Președintele raionului Ocnita Ion Tomai.

Directorului „Transbal-Nord” SRL, s-a conformat cu faptul dat și după propunerea reprezentantului pîrîtului și a judecătorului a depus cerere: „Rog să fie

încetată cauza SRL Transbal Nord către Consiliul raional. Mă renunț la acțiune în legătură cu faptul că adresarea pîrîtului este necorespunzătoare”. Consideră că a fost dus în eroare.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat este inadmisibil.

În conformitate cu art.432 CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către „Transbal-Nord” Societate cu Răspundere Limitată, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Astfel, analizînd actele cauzei Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ constată că, argumentele recurențelor se limitează la situația de apreciere de către instanțele ierarhic inferioare a circumstanțelor de fapt a cauzei.

Instanțele judecătorești au examinat pricina sub toate aspectele, au verificat și au apreciat corect probele prezentate, iar argumentele invocate în recursul declarat de către „Transbal-Nord” Societate cu Răspundere Limitată, în esența lor, sînt similare argumentelor invocate atît în prima instanță cît și în instanța de apel și sînt expuse asupra circumstanțelor de fapt și nu de drept, căroră instanța de apel le-a dat o apreciere corectă, avînd la bază cumulul de dovezi administrate în cadrul dezbaterilor judiciare, apreciate conform cerințelor art. 130 CPC.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC, fără a se examina temeinicia lor.

Pe cînd, alte argumente invocate în recurs nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respinse, or recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificîndu-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat în mod corespunzător.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către „Transbal-Nord” Sometate cu Răspundere Limitată ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e

Recursul declarat de către „Transbal-Nord” Sometate cu Răspundere Limitată se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Iuliana Oprea

Iurie Bejenaru